

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

2. maj 2005

I forbindelse med behandlingen af (L 108) Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 18. april 2005 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 18:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. april 2005 fra Skole og Samfund, jf. L 108 - bilag 14.”

Svar:

Jeg har følgende bemærkninger til henvendelsen af 15. april 2005 fra Skole og Samfund om Klagenævnet for vidtgående specialundervisning:

Lovforslaget indebærer, at den hidtidige klageadgang til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning udvides. Der vil efter forslaget blive mulighed for, at forældre kan klage over den specialundervisning, der ydes i kommunale specialklasser og i kommunale specialskoler. Det gælder også for de amtskommunale specialskoler, der ved kommunalreformens ikrafttræden overføres til kommunerne.

Der vil endvidere blive mulighed for at klage til Klagenævnet over, at kommunalbestyrelsen afslår at henvise en elev til kommunale specialklasser og specialskoler, herunder de amtskommunale specialskoler, der overføres til kommunerne.

Forældre til elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i den overvejende del af undervisningstiden, gives ligeledes adgang til at indbringe klager for Klagenævnet. Herved bevares den klagemulighed, der gælder i dag for de såkaldte enkeltintegrerede elever.

Der er for tiden ca. 10.000 elever, hvis forældre kan klage til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Den samlede gruppe af elever, for hvem der vil være klageadgang efter lovforslaget, skønnes at blive ca. 20.000 elever. Det må forventes, at antallet af klager til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning vil blive forøget tilsvarende.

Som følge af udvidelsen og de mere forskelligartede opgaver for Klagenævnet, herunder klagesager vedrørende specialundervisning for voksne, foreslås det i lovforslaget, at antallet af medlemmer udvides med to medlemmer, der udpeges efter indstilling af henholdsvis KL og De Samvirkende Invalideorganisationer.

Efter lovforslaget vil Klagenævnet fremover komme til at bestå af en formand, to medlemmer beskikket af KL, et medlem beskikket af regionsrådene i forening samt to medlemmer beskikket af De Samvirkende Invalideorganisationer som repræsentanter for brugere og pårørende.

De til Klagenævnet beskikkede medlemmer er ikke faglige eksperter inden for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, men repræsentanter for de politisk ansvarlige myndigheder (kommunalbestyrelser og amtsråd/regionsråd) samt repræsentanter for brugere og pårørende. Formanden for Klagenævnet, der skal være cand. jur., er heller ikke faglig ekspert inden for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Den faglige, specialpædagogiske ekspertise findes hos Klagenævnets sekretariat og hos den sagkyndige bistand, som i øvrigt stilles til rådighed for Klagenævnets medlemmer. Aktuelt modtager Klagenævnets medlemmer sagkyndig bistand fra ledende psykologer med dagligt virke i tilknytning til den specialpædagogiske praksis.

Under hensyntagen til ovenstående finder jeg ikke, at kommunalreformen i sig selv kan begrunde en yderligere udvidelse af Klagenævnet med repræsentanter fra andre foreninger eller interessegrupper.

Jeg vil også pege på, at Klagenævnet i sit hidtidige virke har været meget opmærksom på, at forældrene er blevet inddraget i kommunalbestyrelser og amtsråds beslutninger om vidtgående specialundervisning. Jeg kan herved henvise til Klagenævnets K-meddelelser nr. 2 af 2. april 2004 og nr. 7 af 24. november 2004, som jeg vedlægger.

Det er min forventning, at Klagenævnet også fremover vil være opmærksom på dette væsentlige aspekt i sagsbehandlingen.

Jeg skal i denne forbindelse bemærke, at der i de gældende regler i vidt omfang er stillet krav om, at forældre skal inddrages i forbindelse med

iværksættelse m.v. af specialundervisning, jf. for eksempel § 3, stk. 4, og § 3, stk. 7-10, i Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 896 af 22. september 2000 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Med hensyn til udviklingen i elevgruppernes vanskeligheder inden for den vidtgående specialundervisning er det rigtigt, som Skole og Samfund peger på, at der har været en stigning i antallet af elever med sociale og emotionelle vanskeligheder. Samtidig har der været en endnu større stigning i antallet af elever med vanskeligheder som følge af autisme og elever med Aspergers syndrom.

Denne udvikling stiller krav til alle involverede faglige eksperter om at holde sig fagligt opdateret. Det gælder også de faglige eksperter, der betjener og rådgiver Klagenævnet.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder